

COLOZZA v. ITALIJA

(Eur. Court H.R., 12.2.1985, Series A no.89)

[G. Colozza je bil državljani Italije, rojen 1924, in je stanoval v Rimu. Junija 1972 je bil zoper njega uveden postopek zaradi različnih kaznivih dejanj, med drugim tudi zaradi goljufije. Toda vlagatelj se je preselil neznano kam, tako da ga o tem ni bilo mogoče obvestiti, kakor ga tudi ni bilo mogoče zaslišati glede obtožb. Preiskovalni sodnik je vlagatelja novembra 1973 razglasil za neizsledljivega in za obrambo določil uradnega zagovornika. Kasneje je preiskovalni sodnik izdal tri zaporne naloge, ki pa niso bili izvršeni, in g. Colozza je bil obravnavan kot „latitante“, to je kot oseba, ki se zavestno izmika nalogom sodišča. Decembra 1976 je sodišče vlagatelja obsodilo na 6 let zavora in na denarno kazen. Sodba je postala pravnomočna januarja 1977, saj ni bila vložena pritožba. Septembra je bil vlagatelj aretiran in je nato vložil pritožbo izven rokov. Razložil je, da se je po odjavi najemodajalca preselil v hotel in da je bil novi naslov policiji znan od oktobra 1976. Prizivno sodišče je pritožbo zavrnilo zaradi prekoračitve roka. G. Colozza se je glede pravnih vprašanj pritožil na Kasacijsko sodišče, ki pa je pritožbo zavrnilo. Leta 1983 je med prestajanjem kazni umrl. Status vlagatelja je pridobila ga. Colozza.]

I. Zatrjevane kršitve 1. odstavka 6. člena

26. [...] Vlagateljjev odvetnik je trdil, da je prišlo do kršitve 3. (a) odstavka 6. člena. Komisija, je primer pretehtala pod 1. odstavkom. Vlada je zanikala kakršnokoli kršitev. Sodišče se spominja, da so zagotovila, vsebovana v 3. odstavku 6. člena, konstitutivni elementi [...] splošne predstave poštenega sojenja (glej sodbo Goddi).

27. Čeprav v 1. odstavku 6. člena to ni izrecno omenjeno, je cilj in namen celotnega člena prikazati, da je oseba, „obdolžena kaznivega dejanja“, upravičena sodelovati v postopku. Še več: pododstavki (c), (d) in (e) 3. odstavka vsakomur, obdolženemu kaznivega dejanja, zagotavljajo pravico, „da se brani sam“, „da zaslišuje ali zahteva zaslišanje obremenilnih prič“ in „da ima brezplačno pomoč tolmača, če ne razume ali ne govori jezika, ki se uporablja pred sodiščem“ in težko je ugotoviti, kako lahko te pravice izvršuje, če ni prisoten.

28. [...] Italijanske oblasti, ki so se opirale zgolj na domnevo [da se vlagatelj izmika sodnim nalogom], so iz g. Colozzi pripisanega statusa „latitante“ sklepale, da je prišlo do odpovedi. Po mnenju Sodišča takšna domneva ne zagotavlja zadostne podlage. [...] Gradivo pred Sodiščem ne razkriva, da se je g. Colozza odpovedal izvrševanju pravice do prisotnosti in obrambe, ali da se je skušal izmikati sodišču. Zatorej ni potrebno odločiti, ali oseba, obdolžena kaznivega dejanja, ki dejansko izgine, s tem izgubi ugodnosti omenjenih pravic.

29. [...] Ko domače pravo kljub odsotnosti osebe, „obdolžene kaznivega dejanja“, ki je v položaju g. Colozze, dovoljuje sojenje, mora ta oseba po tem, ko se zave postopka, od sodišča, ki jo je obravnavalo, pridobiti nove določbe o vrednostih obtožbe.

30. Države podpisnice uživajo široko diskrecijo pri izbiri sredstev za zagotavljanje skladnosti njihovega pravnega sistema z zahtevami 1. odstavka 6. člena. [...] Naloga sodišča ni pokazati teh sredstev Državam, ampak dognati, ali so bili izpolnjeni rezultati, zahtevani s Konvencijo.

32. [...] Primer g. Colozze na koncu koncev ni bil v njegovi navzočnosti nikoli obravnavan pred sodnim telesom, ki bi bilo primerno za ugotovitev vseh vidikov zadeve. [...]

33. Zatorej je prišlo do kršitve zahtev 1. odstavka 6. člena.